

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobce D. H. H.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2003, č. j. OAM-1066/VL-18-15-2003, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 28 Az 1/2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 10. 2004, č. j. 28 Az 1/2004 - 45,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí byla zamítnuta žádost žalobce (dále též „stěžovatel“) o udělení azylu v České republice jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že jediným důvodem žádosti žalobce o udělení azylu byly jeho ekonomické potíže v zemi původu a snaha o legalizaci pobytu na území České republiky. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti nasvědčující tomu,

že by mohl být v zemi původu pronásledován z důvodů podle § 12 zákona o azylu a proto byla jeho žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná.

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 10. 2004, č. j. 28 Az 1/2004-45, byla zamítnuta žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného. V odůvodnění rozsudku soud konstatoval, že se ztotožnil s posouzením situace ze strany žalovaného s tím, že výčet důvodů pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu je taxativní a důvody nelze tedy rozšiřovat. Skutečnosti uváděné žalobcem, tedy jeho ekonomické potíže ve vlasti a snahu o legalizaci pobytu na území České republiky, nebylo možné pod tyto důvody pro udělení azylu podřadit. Žalovaný si navíc nad rámec své povinnosti pořídil další podklady pro rozhodnutí spočívající v informacích o zemi původu žalobce, a sice zprávy Ministerstva zahraničních věcí USA o stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu za roky 2000 a 2001 a aktuální informace ohledně situace ve Vietnamu pocházející z databází ČTK. Soud dále uvedl, že pro legalizaci pobytu měl žalovaný využít institutů zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. K námitce žalobce, že žalovaný pochybil, když nerozhodl o překážce vycestování podle § 91 zákona o azylu, soud uvedl, že podle § 28 zákona o azylu je žalovaný povinen o překážce vycestování rozhodnout pouze pokud rozhoduje o neudělení či odnětí azylu. V daném případě však byla žádost žalobce zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Ze všech uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve včas podané a ve lhůtě doplněné kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že kasační stížnost podává z důvodu vad správního řízení, tedy z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Stěžovatel uvádí, že krajský soud dostatečně nepřezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a řádným způsobem své rozhodnutí neodůvodnil; jeho rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a je dán důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatel uvádí, že žalovaný porušil ustanovení § 3 odst. 3, § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 46 a § 47 odst. 3 spr. ř. Stěžovatel se dále cítí být zkrácen na svých právech v důsledku porušení § 12 a § 14 zákona o azylu. Stěžovatel uvedl, že během řízení před správním orgánem uvedl, že mu je v zemi původu odpíráno jedno ze základních lidských práv, a sice právo získávat prostředky pro své životní potřeby prací, neboť stěžovateli není v zemi jeho původu umožněno získat trvalé zaměstnání, protože se ocitá ve stavu neustálé nouze. Stěžovatel dále vyslovil přesvědčení, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, a to z důvodu jeho osobní situace v zemi původu. Proto je stěžovatel přesvědčen o splnění důvodů pro udělení azylu podle § 12 i podle § 14 zákona o azylu. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 10. 2004, č. j. 28 Az 1/2004 - 45, byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně stěžovatel požádal soud o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že v průběhu řízení o udělení azylu nebyly zjištěny skutečnosti, které by bylo možné podřadit pod taxativně vymezené důvody pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, proto bylo shledáno naplnění ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu a žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta. Proto se žalovaný nevyjádřil k požadavku žalovaného na udělení humanitárního azylu, neboť výrok ve vztahu k § 14 zákona o azylu by byl v posuzované věci výrokem nadbytečným. Námitky uvedené v kasační stížnosti podle žalovaného nesouvisejí s azylově relevantními důvody. Proto žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody odpovídající ustanovením § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvodem podané kasační stížnosti je důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Tento důvod kasační stížnosti stěžovatel sice výslovně v kasační stížnosti neuvedl, avšak z obsahu jeho podání vyplývá, že kasační stížností je namítána rovněž nezákonnost rozhodnutí soudu prvního stupně, který shledal zákonným rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodné. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikován nesprávný právní závěr, popřípadě je aplikován správný právní názor, který je však nesprávně vyložen. Nejvyšší správní soud taková pochybení v napadeném rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové neshledal. Stěžovatel je přesvědčen o tom, že splnil podmínky pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona o azylu i pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu. K této námitce Nejvyšší správní soud uvádí, že posuzování žádosti o udělení azylu žalovaným se sestává z řady procesních a materiálních hledisek, obsažených v zákoně o azylu, jež je nutno vidět v jejich vzájemné provázanosti a také souslednosti. Jestliže tedy v daném případě byla žádost o udělení azylu stěžovateli zamítnuta z důvodu, že stěžovatel neuvedl žádnou skutečnost svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, tedy byla zamítnuta podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, není možno žalovanému vytýkat, že se již dále nezabýval existencí důvodů pro udělení azylu podle § 12 nebo § 14 zákona o azylu, neboť by to bylo nadbytečné. Důvody tvrzené žalobcem totiž podle názoru žalovaného, soudu prvního stupně i zdejšího soudu nebylo možné posoudit jako důvody pro udělení azylu na území České republiky. Ani problém žalobce s nemožností najít zaměstnání v zemi původu, není sám o sobě důvodem pro udělení azylu na území České republiky. Nejvyšší správní soud závěrem konstatuje, že soud prvního stupně nepochybil, když shledal zákonným rozhodnutí žalovaného, jímž byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tedy není dán.

Kasační stížnost byla dále podána z důvodu vymezeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, měl napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. V souzené věci je však zřejmé, že žalovaný rozhodl na základě skutečností obsažených ve správním spise. V této námitce Nejvyšší správní soud ve shodě s názorem krajského soudu sděluje, že skutkový závěr žalovaného byl učiněn zcela v souladu s podklady a tyto skutečnosti vyplývají z tvrzení žalobce v průběhu správního řízení o udělení azylu. Žalovaný správní orgán měl pro rozhodnutí dostatek podkladů, se kterými měl žalobce možnost se seznámit a vyjádřit se k nim a rozhodnutí žalovaného vycházelo ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu a jako takové bylo žalovaným správním orgánem řádně odůvodněno, když bylo uvedeno, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl žalovaný veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě nichž rozhodoval,

tedy v souladu s ustanovením § 47 odst. 3 spr. ř. Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že důvod kasační stížnosti uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. není dán.

Posledním důvodem kasační stížnosti stěžovatele je tvrzená nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, tedy důvod kasační stížnosti vymezený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí je třeba spatřovat v tom, že se rozhodnutí neopírá o důvody, které opodstatňují dospět k určitému výroku rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že stěžovatel v rámci tuto námitku blíže nespecifikoval, a Nejvyšší správní soud nedospěl ani při přezkumu rozhodnutí krajského soudu v rámci své úřední povinnosti k závěru o jeho nepřezkoumatelnosti, neshledal Nejvyšší správní soud tuto námitku stěžovatele důvodnou.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a po nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu